

ТИКВА

Тиквата (Cucurbita) е растение от сем. Тиквови. Стъблото ѝ е влачещо се, достига дължина до 4-5м и е покрито с остри и твърди бели космици. Листата имат кухи, дълги дръжки и големи петури и понякога са разположени толкова близо едно до друго, че закриват земята и цветовете. Цветовете на тиквата са големи и жълти или оранжеви. Плодовете на растението са едри и могат да достигнат до 40-50кг.

Тиквата съдържа много плодова захар и други хранителни вещества. Тя намира широко приложение в кулинарията, има лечебни свойства, свързани със сърдечно-съдовите и бъбречни заболявания.

Тиквата е **топлолюбиво** и **светлолюбиво** растение. В сравнение с другите тиквови култури (краставици, дини, пъпеши) тя реагира по-слабо на неблагоприятните ниски температури.

Тиквата е и силно **влаголюбива**, особено в началния период на развитие, но когато започва да нарастват плодовете, не се полива, за да не се влошат качествата им. За регулирано напояване най-подходящо е капковото напояване. Тиквата обича дълбоки, структурни, богати на хранителни вещества почви. Обработката на почвата зависи от предшественика.

Засаждането се извършва, когато температурата на почвата на дълбочина 10 см достигне най-малко 13.7°C. За Южна България времето за засаждане обикновено е втората десетдневка на април, а за Северна България - между 20 и 25 април. За 1дка са необходими 300-500 г семена.

Реколтата се прибира към края на септември, но преди да започнат есенните дъждове. Беритбата на тикви е ръчна. На големи площи прибирането става чрез използване на транспортни ленти и машини. Средният добив от 1дка е 3-4 тона.

Деси Голичева

Аквamat2000 ООД